Donderdag 1 Juni 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4220

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Sint Pieter in zicht!

Frosinone en Sora door 8e Leger genomen.

Ploesti weer gebombardeerd; rangeerterreinen in West-Europa krijgen de volle laag.

Van Kleffens komt op voor 'kleine mogendheden'.

HET NOORDAMERIKAANSE PLAN.

De Verenigde Staten zijn bereid een plan voor een internationale organisatie voor het waarborgen van de vrede voor te stellen volgens model van de Volkenbond, doch met de mogelijkheid geweld te gebruiken teneinde de oorlog te onderdrukken, ter gelegenheid van de zomerbijeenkomst waarop de Staatssecretaris Cordell Hull vertegenwoordigers van Rusland, Groot Britannië en China heeft uitgenodigd. Het ligt niet in de bedoeling van het Witte Huis en het State Department om het plan bekend te maken dan pas na de bijeenkomst, doch als gevolg van een gedetailleerde enquête in verantwoordelijke kringen werden de hoofdpunten van het Noordamerikaanse voorstel gevonden.

Deze zijn: 1) Een Raad der Verenigde Landen welke samengesteld is uit de Grote Vier.

2) Een vereniging waartoe alle 35 Verenigde Landen en Geassocieerde Landen zoals Frankrijk behoren met de mogelijkheid dat er later meer bij zullen kunnen toetreden; in deze vereniging zullen alle leden gelijk zijn in souvereiniteit en stem.

3) Een politiemacht, welke staat onder de verenigingsraad, en kan worden gebruikt tegen eventuele weerbarstige landen.

4) Een wereldgerecht met jurisdictie over zuiver wettelijke aangelegenheden.

5) Een bemiddelingsorgaan, dat zal functionneren binnen het kader van de vereniging en speciaal ontworpen is om grensgeschillen te behandelen (Washington, (AP) 31.5).

KRACHTIGE TAAL VAN VAN KLEFFENS.

Wes Gallagher seint uit Londen:

De Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken Eelco N. van Kleffens heeft verklaard, dat de kleinere naties van Europa geen na-oorloge program kunnen steunen waarin de leiding der wereldzaken in handen van vier of vijf grote mogendheden komt te liggen.

Als commentaar op Churchills pleidooi voor een na-oorlogse raad, waarin de grootste staten de leiding hebben, zeide de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken in een vraaggesprek:

„De ondervinding, die opgedaan werd in deze en vroegere oorlogen toont aan, dat de feitelijke leiding der verrichtingen een zaak van slechts zeer weinigen is. Het is echter iets anders wanneer het erop aan komt een politiek te vormen of uit te voeren wanneer er geen oorlog is".

Van Kleffens, wiens meningen dikwijls die van de kleinere mogendheden vertegenwoordigen, voegde hieraan toe:

„De kleine staten hebben de lasten van de oorlog in niet mindere mate en dikwijls erger dan de grote mogendheden gevoeld.

Het is daarom redelijk, dat zij hun rechtmatig aandeel hebben in de pogingen om de oorlog te voorkomen".

De Minister zeide er niet voor te pleiten, dat alle kleinere naties te allen tijde vertegenwoordigd zijn in alle organen van de naoorlogse organisatie, doch dat een rotatiesysteem ontworpen zou kunnen worden, waarin zij de kans krijgen zij aan zij met de grotere mogendheden aan tafel te zitten (Londen, (AP) 31.5).

DE AANVALLEN VAN WOENSDAG.

W. W. Hercher seint uit Londen:

Van 250 tot 500 Noordamerikaanse zware bommenwerpers, vergezeld door een escorte dat voor de vierde achtereenvolgende dag uit meer dan 1200 gevechtsvliegtuigen bestond, hebben Woensdag vier belangrijke rangeerterreinen in West Duitsland en een vijandelijke luchtbasis in bezet Frankrijk aangevallen. Vliegende over de horden van vliegtuigen der tactische luchtmacht die de invasiekust bestookten, hebben de Vliegende Forten en Liberators in de vijftiende aanval van de maand op Duitsland de drukke rangeerterreinen te Hamm, Osnabrück, Schwerte op 16 kilometer ten Zuid-Oosten van Dortmund en Soest op ongeveer 25 kilometer ten Zuid-Oosten van Hamm aangevallen. Al deze rangeerterreinen voeden de Duitse strijdkrachten in Frankrijk en de Lage Landen. Hamm is waarschijnlijk het grootste distributiepunt voor het verkeer van het Reich naar de kust. Het reusachtig escorte, bestaande uit Thunderbolts, Lightnings en Mustangs van de 8e en 9e luchtmachten, ontmoette zeer weinig vijandelijke vliegtuigen in de lucht volgens de terugkerende bemanningen en het afweervuur was matig. De vliegers zeiden, dat grote wolkenbanken op sommige plaatsen de doelen aan het oog onttrokken zodat speciale instrumenten bij het bombardement gebruikt moesten worden (Londen, (AP) 31.5).

LUCHTAANVAL OP WEST-EUROPA.

De Noordamerikaanse luchtmacht maakte bekend, dat de rangeerterreinen te Hamm, Osnabrück, Schwerte ten Zuid-Oosten van Dortmund, Soest ten Zuid-Oosten van Hamm in Duitsland en de vijandelijke vlieghaven te Luxuil ten Westen van Mulhouse in Frankrijk aangevallen werden door middelgrote strijdkrachten van B-17 Vliegende Forten en B-24 Liberators van de achtste legerluchtmacht. Deze luchtaanval vond hedenmorgen (Woensdag) plaats.

De bommenwerpers werden geëscorteerd door meer dan 1200 P-38 Lightnings, P-47 Thunderbolts en P-51 Mustangs van de achtste en negende luchtmachten. Deze verrichtingen vormen de 15e aanval op Duitsland gedurende de maand Mei en de 25e gedurende deze maand op alle doelen in Europa door de achtste legerluchtmacht uitgevoerd. Hierdoor is het aantal verrichtingen dat gedurende de maand Maart gedaan was, geëvenaard (Londen, (AP) 31.5).

BOMBARDEMENT OP PLOESTI.

Noordamerikaanse zware bommenwerpers hebben Woensdag het gebied van Ploesti aangevallen. Tussen de 500 en 750 Vliegende Forten en Liberators namen aan de aanval deel. Er werd een aantal vijandelijke jagers ontmoet en bovendien ondervond men een hevig afweervuur. Lightnings en Mustangs escorteerden de bommenwerpers. Volgens de eerste rapporten werd ten minste een grote olieraffinaderij getroffen. De rookwolken, welke op kilometers afstand zichtbaar waren, beletten het waarnemen der resultaten. Het was de eerste aanval op de olie-installaties te Ploesti sedert 18 Mei (Napels, (AP) 31.5).

EEN BOODSCHAP VAN DE GEESTELIJKHEID.

De Katholieke Geestelijkheid in de Verenigde Staten heeft een telegram gezonden aan Zijne Heiligheid Paus Pius XII om haar vertrouwen tot uiting te brengen, dat de Geallieerde krijgskunde „zich zal doen blijken en onze overwinning verrijken door Rome te behoeden voor vernieling of verdere schade".

De boodschap zeide, dat de beste maatregel „ten behoeve van het mensdom" zou zijn om de stad open te verklaren, doch dat dit waarschijnlijk niet zal geschieden.

Hieraan voegde de boodschap toe: „Op ernstige wijze hebben de Bisschoppen gepleit dat onze leiders zich bewust zullen zijn van de verantwoordelijkheid die zij voor de geschiedenis dragen in dit critieke uur". Het telegram was ondertekend door Cardinaal Dougherty en de Aartsbisschoppen Edward Mooney, Samuel Stritch en Francis J. Spellman. (Washington, (AP) 31.5).

Het nieuws van vandaag.

De koepel van Sint Pieter is in zicht. Uit de verre bergen van Albano, van de toppen der heuvels ontwaren de soldaten, zoals uit de telegrammen van heden blijkt, de contouren van de St. Pieterskerk, 114 meter hoog. Wazig en grijs rust de majesteitelijke koepel van Michel Angelo tegen de serene hemel van Rome. Straks zullen ze nader bij komen en de zilverende glans zien, die de eeuwen hebben neergelegd over de platen, die de koepel vormen. En stralen zal in de immer vrolijke en door geen oorlog te ontstemmen Italiaanse zon de grote koperen bal, welke boven op de koepel ligt, het meesterstuk van balanceerkunst, zoals men alleen maakte in de tijd, toen het beton er nog niet was. Verbazen zullen zich de Noordamerikanen, als zij Rome naderen.

Beneden deze koepel bidden de Romeinen, zoals zij in vierhonderd andere kerken alle even groots en schoon en traditierijk, bidden voor de vrede. Zoals ook de Heilige Vader zelf pleegt te doen. Voor de zoveelste maal in de geschiedenis naderen gewapende troepen de hoofdstad der wereld, het centrum der katholieke kerk. Voor de zoveelste maal ook zien allen wien deze Stad ter harte gaat het oordeel met gerustheid tegemoet, want machtiger dan de wapenen en de bommen is de beschermer, die over deze Stad gesteld is.

De Paus heeft de Zwitserse wachten doen verdubbelen teneinde de onzijdigheid te bewaren. In verband hiermede zijn alle paspoorten, die toegang tot de Vaticaanstad geven, ingetrokken, met uitzondering van die der diplomaten, wier rechten hier wel erkend werden. Frosinone, waar de blauwe tram die bij het centraalstation van Rome staat, elk uur naar toe gaat, is genomen. De Libertyschepenbouwers zien in het meer van Nemi de galeien van Keizer Caligula, die daar sedert het jaar 40 gelegen hebben en doen zien, hoe vroeger schepen gebouwd werden.

Wat is de strategische waarde van Rome's verovering? Bijna niets. De opmars naar Noord-Italië wordt er niet door verkort of vergemakkelijkt. De eventuele opmars naar Joegoslavië blijft afgesloten door Europa's hoogste bergketen, de Apennijnen. Voor de geallieerde vliegvelden, die van de mooie vliegvelden in Zuid-Italië alle centra in Europa kunnen bestrijken, is er geen winst, omdat de kleine voorsprong, die men van iets Noordelijker vliegvelden zou hebben, binnen het terrein van de vliegtuigbases uit Zuid-Engeland zou voeren. Alleen voor de middelzware en gevechtsvliegtuigen zou het iets schelen. Maar Rome's verovering is symbolisch. De Vaticaanstad zal bevrijd worden van nazie- omringing. Geallieerde diplomaten zullen gemakkelijker toegang hebben tot den Paus. Mogelijk zal de Osservatore Romano, voor 1940, toen Mussolini de verkoop in Rome onmogelijk maakte, in de Stad weer gelezen worden. Rome heeft niet die strategische betekenis welke veel omstreden steden, Sebastopol, Stalingrad e.a. hadden, maar de morele betekenis is veel groter, hetgeen de Duitsers blijkens de wijze waarop zij als leeuwen vol gehouden hebben, ook zeer goed beseften. Rome in het zicht. Hoevele pelgrims hebben dit niet gezien. Hoevelen hebben uit treinen en auto's niet reikhalzend uitgezien naar het ogenblik, dat het kruis van St. Pieter aan de hemel verscheen. Ecco, Roma! hebben ze geroepen en gejuicht, zoals ook thans de legers juichen. Is de vrijheid van godsdienst niet een der vier vrijheden voor dewelke wij vechten?

GAAN DE DUITSERS ROME ONTRUIMEN?

Glen Stadler, correspondent van de Columbia Broadcasting System in Madrid, meldde in een uitzending, dat de Duitsers voorbereidingen treffen om Rome te ontruimen en alvast alle voedsel en koopwaar weghalen. (New York, (AP) 31.5).

ROMMEL AAN DE DOOD ONTSNAPT.

Een bericht uit Annecy in „La Suisse" van Génève deelde mede, dat Maarschalk Erwin Rommel op 28 Mei ternauwernood aan de dood ontsnapt is doordat hij enkele minuten te laat arriveerde op een Duitse commandopost in Frankrijk.

De Maarschalk moest om 9.30 aankomen, het uur toen Geallieerde vliegtuigen het kasteel, dat als hoofdkwartier gebruikt werd, volkomen vernielden. „La Suisse" noemde de plek niet waar het kasteel stond (Bern, (AP) 31.5).

Bevolkingscijfers van Curacao.

Daar de officiële gegevens thans binnen zijn publiceren wij hiervan een uittreksel, hetwelk een indruk geeft van de bevolkingsgroei van ons staatsdeel.

Op 31 December 1930 werd hier de eerste volkstelling gehouden, waarvan de uitkomst eerst te vinden is in de Amigoe di Curaçao van 16 April 1932. De tweede volkstelling die op 31 December 1940 gehouden zou worden, ging door de oorlog niet door. Wel stelde het Bevolkingsregister elk jaar, op 31 December het aantal inwoners en andere cijfers de bevolking betreffende vast door het aantal door vestiging en geboorte bijgekomen personen bij het laatste bevolkingscijfer op te tellen en het aantal door vertrek en overlijden afgegane personen van dit laatste bevolkingscijfer af te trekken. Zodoende kwam men elk jaar tot een bepaald bevolkingscijfer op 31 December.

Door optelling en aftrekking van de kaarten kreeg men als totale bevolking van Curaçao voor 31 December 1942 een aantal van 113.956.

Reeds wezen wij er in ons blad van 16 September 1943 op, hoe de ijverige chef van het Bevolkingsregister, de Heer Matthias Bartels Daal ter contrôle van de juistheid van dit cijfer, op 1 Juli 1943 alle kaarten heeft doen tellen, waarbij bleek, dat er een kleine 6000 mensen meer in ons staatsdeel woonden, dan men officieel wist. Daarom is in het hieronder gepubliceerde overzicht niet het onjuiste cijfer van 31 December 1942 gegeven, maar dat van 1 Juli 1943. De laatste bevolkingscijfers, die van 31 December 1943 dus, werden volgens het nieuwe door den Heer Bartels Daal ingevoerde systeem verkregen, dus door telling der kaarten en niet meer door optelling en aftrekking zoals vroeger.

De getallen van de aantallen katholieken op elk eiland werden ons desgevraagd verstrekt door het Apostolisch Vicariaat alhier. Wij herinneren er aan, hoe wij in ons blad van 16 September 1943 er op wezen aan de hand van toen gepubliceerde cijfers, dat het aantal mensen, dat zich als katholiek opgeeft bij het Bevolkingsbureau veel groter is dan het aantal dat in de kerkelijke registers staat ingeschreven (toen 96.395 bij het Bevolkingsbureau en 84.089 bij het Apostolisch Vicariaat).

De verdeling naar de districten op Curaçao is: eerste of stadsdistrict 36.437; in het tweede 31.717 en in het derde district 7.022 (alle op 31 December 1943).

	Mannen				Vrouwen				Totaal					Waarvan Katholiek op 31 Dec. 1943.	
	1930	1940	1941	1943	1930	1940	1941	1943	1930	1940	1941	1 Juli '43	31 Dec. '43		
Curaçao	24.793	32.906	33.276	38.644	25.372	34.411	34.941	36.532	50.165	67.317	68.217	73.343	75.176	61.250	(81,5%)
Aruba	8.355	16.373	16.739	20.663	7.304	14.241	14.783	16.674	15.659	30.614	31.522	35.933	37.337	26.460	(70,9%)
Bonaire	2.565	2.359	2.336	2.369	3.168	3.257	3.220	3.340	5.733	5.616	5.556	5.725	5.709	5.475	(95,9%)
St. Maarten N.G.	984	736	712	791	1.351	1.268	1.226	1.244	2.335	2.004	1.936	2.337	2.035	525	(25,8%)
Saba	551	452	521	475	906	758	625	746	1.457	1.210	1.146	1.229	1.221	743	(60,9%)
St. Eustatius	391	518	454	481	564	612	759	581	955	1.130	1.213	1.018	1.062	304	(28,6%)
Totaal	37.639	53.344	54.038	63.423	38.665	54.547	55.554	59.117	76.304	107.891	109.592	119.585	122.540	94.757	(77,3%)

DON LUIGI STURZO OVER ITALIË'S TOEKOMST-III.

Don Sturzo: „Het Pausdom is Italië's traditie".

„De invloed van de vrijmetselarij in Italië overdreven voorgesteld".

door

G. R. BURNST.

„Er heerst geen eenstemmigheid onder het Italiaanse volk over het vraagstuk: monarchie of republiek? De republikeinse invloed wordt hoe langer hoe groter in Italië.

Het monarchisme en het godsdienstvraagstuk moeten echter afzonderlijk beschouwd worden, want wij moeten niet vergeten dat met den Paus in Rome, Italië 20 eeuwen lang reeds, geen koningshuis nodig heeft gehad, om het middelpunt van het catholicisme te zijn".

Aldus gaf Don Luigi Sturzo zijn mening over de toestand van de monarchie in Italië en tevens over Italië's toekomst.

„Wij Italianen hebben geen monarchale traditie", **onze enige werkelijke traditie is het Pausdom.** Ofschoon de Paus buiten en boven de nationale politiek staat, gaat hem Italië's welzijn zeer aan het hart. In deze tijden van nationale vernedering zien niet alleen de mensen van Rome, maar ook alle Italianen — met uitzondering van de fascisten en een handvol anti-clericalen — vol bewondering en liefde op naar Paus Pius XII als den geestelijken en morelen beschermer van hun land.

Uiteindelijke beslissing opgeschort.

„Waar mijn vrienden de Christelijk Democraten, hun uiteindelijk oordeel over de vraag: republiek of monarchie hebben opgeschort, totdat Italië volledig bevrijd zal zijn en een nieuwe wetgevende vergadering bijeen geroepen zal worden, moet ik nu tot mijn spijt afzien van verdere besprekingen hieromtrent", zei Don Sturzo.

Hij voegde hieraan toe dat bij de bijeenkomst te Bari, gehouden in Januari 1944 **de Christelijk Democraten met de andere anti-fascistische partijen overeengekomen zijn om niet met de Regering samen te werken totdat de Koning afstand zou hebben gedaan.** De toestand is thans geheel verward nu de communisten uitspraak gedaan hadden ten gunste van den Koning of zijn zoon Umberto".

„Ik wens de gelegenheid te benutten", zei Sturzo, om de hoop uit te spreken dat de Italiaanse Katholieken die een monarchie verkiezen deze monarchale quaestie niet aan vastkoppelen aan het Catholicisme en de na-oorlogse status van het Vaticaan. Ik kan slechts hopen, dat de lange en pijnlijke ondervinding van de Franse Katholieken na de vestiging van de Derde Republiek in 1871 aan anderen, die de monarchale quaestie overwogen een nuttige les zal leren.

Italië is als staat nog zeer jong en zijn ervaringen met het Huis van Savoye gaan niet zo heel ver terug. Er is geen monarchale traditie in Italië en er is geen koningshuis geweest in Europa dat beschouwd kan worden nationaal en zeer Italiaans te zijn.

Anti - clericalisme is zwak.

Don Sturzo werd gevraagd hoe groot de kracht was van de anti-clericale machten in het huidige Italië, en in het bijzonder van de invloed der Vrijmetselarij op het politiek, intellectueel en geestelijk leven van het land. Hier is zijn antwoord:

„Tot nu toe heb ik niet de indruk kunnen krijgen dat het anti-clericalisme erg machtig is in Italië. Het komt mij echter voor dat de anti-clericalen in Noord-Amerika heel wat meer drukte maken dan hun geestverwanten in Italië.

Vrijmetselarij? Vraag me er niet naar. Ik heb mijn eigen theorie, gegrond op een meer dan vijftigjarige ervaring in sociale en politieke activiteiten binnen en buiten Italië. De Vrijmetselaars zijn altijd als vogelverschrikkers gebruikt in de Italiaanse politiek, dikwijls werden ze in de ogen van hun tegenstanders sterk overdreven voorgesteld, door de geheimzinnigheid van hun loges en het anti-Catholicisme van hun leiders. Ik weet wel dat deze theorie van mij door vele Katholieken niet aanvaard wordt, die gewoon zijn elken liberaal een vrijmetselaar te noemen, maar de feiten der geschiedenis spreken voor mijn standpunt. Ik heb bericht gekregen, dat de Vrijmetselarij zich reeds gevestigd heeft in Napels en dat haar eerste daad was de uitvaardiging van een manifest ten gunste van de Badoglio-regering. Ik geloof niet dat de anti-clericalen er erg mede in hun schik zijn, evenmin met de eerbiedige en waarderende toon waarop het manifest van de Napolitaanse Loge tot tweemaal toe verwees naar den Heiligen Vader en Zijn vijf vredespunten.

Het zich afzijdig houden van Katholieken.

Om de rol van het anti-clericalisme in Italië goed te begrijpen moet men niet vergeten dat een halve eeuw lang de Italiaanse Katholieken als zodanig buiten het politieke leven van hun land hebben gestaan.

De oorzaak hiervan was het zogenaamde „non-expedit" („het betaamt niet"), het Kerkelijk verbod aan Italiaanse Katholieken om naar de stembus te gaan en hun verkiezing als afgevaardigde of benoeming als senator aan te nemen, welk verbod gegolden heeft van 1870 tot 1919.

Gedurende dit vijftig jaar was het voor de liberalen, radicalen en later voor de socialisten natuurlijk gemakkelijker om de politieke leiding in hun hand te houden. Gedurende die tijd steeg en daalde de vloed van het anticlericalisme, naargelang de Vaticaanse Quaestie ook oplaaide en bedaarde, dat open conflict tussen Italië en het Vaticaan dat een halve eeuw lang het politiek en godsdienstig leven van Italië vergiftigd had. De katholieken die buiten het politieke leven stonden hadden slechts de pers, maar deze had, zoals gewoonlijk, niet veel invloed.

Als men dit alles niet steeds voor ogen houdt, zal men nooit

de rol van het anti-clericalisme in Italië volledig kunnen begrijpen".

Voordat hij verdere uitleg gaf over de positie van het Vaticaan in het na-oorlogse Italië onder het bestaande concordaat en het Verdrag van Lateranen van 1929, nam Don Sturzo de gelegenheid waar om zijn standpunt uiteen te zetten over de aangekondigde uitwisseling van ambassadeurs tussen Sovjet Rusland en de Badoglio Regering.

Deze nieuwe diplomatieke ontwikkeling is volgens hem belangrijk in drie opzichten.

1) Voor Italië is het belangrijkste resultaat van deze uitwisseling de erkenning van het feit, dat zijn positie van vijand nu voorgoed tot het verleden behoort.

Dit bleek, ondanks de verklaring van Washington en Londen, uit het feit dat men aan Italië de status van mede-oorlogvoerende verleende. De Geallieerden hebben toen echter niet aan Italië volledige diplomatieke erkenning gegeven, wat logisch geweest zou zijn omdat zij nog niet geheel overtuigd waren van de goede trouw van de Italiaanse Regering bij het steunen van de Geallieerde zaak met alle militaire middelen die het onder de omstandigheden bezat.

2) De stap die Moskou genomen heeft is weer een aanduiding van Stalins ongeduld over de aarzelingen van zijn Londense en Washingtonse collega's. Rusland is zijn invloed over Europa aan het uitbreiden. Italië ligt ook in Europa en zijn aardrijkskundige en staatkundige ligging in het midden van de Middellandse Zee heeft het het voorwerp gemaakt van Stalins onverdeelde belangstelling. Ik zie het aankomen dat Stalin te zijner tijd voor de Italiaanse communisten een vrij grote plaats zal eisen in de coalitie-regering. Het zal voor Stalin waarschijnlijk weinig uitmaken of nu Badoglio of iemand anders het hoofd is van deze coalitie. Dit is volgens mij de werkelijke betekenis van het Izvestia-artikel van 30 Maart ll. dat een verklaring gaf van de uitwisseling van ambassadeurs tussen Italië en Rusland. Stalin heeft deze werkwijze ook aangewend bij De Gaulle om de benoeming van enkele communisten te [illegible]gen in het Comité van Nationale Bevrijding te Algiers en hij is in deze poging geslaagd.

3) Moet de zet van Moskou beschouwd worden als de zoveelste roep om een tweede front in het Westen.

Hij heeft hetzelfde doel als alle andere politieke sluwheden van het verleden. De zwakheid van de politieke positie van Engeland en de Verenigde Staten ten opzichte van Rusland komt doordat de eerstgenoemden nog niet begonnen zijn met de inval in West-Europa, het militair initiatief in Italië verloren hebben en bovendien door hun politiek aarzelen bij vele gelegenheden.

Curaçao.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	296
2e prijs	4819
3e prijs	8142
4e prijs	9573

MARINE BASIS PARERA.

De Algemeen Militair Commandant heeft bepaald, dat m.i.v. 1 Juni 1944 de benaming „Torpedomotorboten Basis Parera" veranderd wordt in „Marine Basis Parera".

MEVROUW KNAPPERT NAAR CURAÇAO.

Mevrouw M. Knappert, een der leidsters van het Vrijwilligsterscorps van het Nederlandse Rode Kruis heeft een afscheidsmaal in het Gouvernementshuis te Paramaribo bijgewoond: zij verklaarde dat haar bezoek aan Suriname uitstekende resultaten heeft opgeleverd wat het recruteren van vrijwilligsters betreft. Zij zal een bezoek aan Curaçao brengen. (Aneta)

STATEN VAN CURAÇAO VERGADEREN.

Gisteravond kwamen de Staten van Curaçao bijeen ter behandeling van enige Ontwerp-landsverordeningen. Bij de „Ingekomen Stukken" werd o.a. voorgelezen het telegram, dat de Staten van Curaçao op 10 Mei jl. zonden aan Hare Majesteit de Koningin en het antwoord daarop. Ook werd voorgelezen de brief, die de Staten zonden aan Zijne Excellentie den Gouverneur om Hem geluk te wensen met Zijn hoge Venezolaanse onderscheiding. In Zijn antwoord hierop bracht de Gouverneur zijn dank aan de Staten.

BEGRAFENIS. DR. IR. VAN DER VEEN.

In het gisteren gegeven verslagje van de begrafenis van Dr. Ir. A. L. W. E. van der Veen, is helaas een naam weggevallen. Bij de begrafenis was vanzelfsprekend ook aanwezig de zoon van Dr. van der Veen, de Heer C. N. van der Veen, die met zijn vader naar Curaçao kwam en thans in de Schutterij is. Wij haasten ons deze pijnlijke weglating te herstellen.

ATHLETIEK.

Zondag as. organiseert de sportclub „Repulse" haar jaarlijkse athletiekwedstrijden, bij gelegenheid van de verjaardag van den Overste van Huize Don Bosco.

Tevens worden de kampioenschappen van Brakkeput verlopen. Het programma luidt als volgt:

A-Klasse Hardlopen 100 meter, 400 meter, 800 meter, Veldloop.

Hoogspringen, Verspringen, Kogelstoten en Discuswerpen.

Junioren: Hardlopen 100 meter, 800 meter, Veldloop.

Hoogspringen, Verspringen, Kogelstoten en Discuswerpen.

Aanvang der wedstrijden 14 uur.

„DE POSTDUIF".

Het blad van de Hendrikschool en de Wilhelminaschool heeft de naam De Postduif gekregen, ingestuurd door W. Statius-Muller. Ines de Leon tekende de omslag Allerlei interessant en aardige stukken staan er ook weer in dit nummer, waaruit blijkt, dat de leerlingen die het blad schrijven de taalkundige geslachten overigens nog niet kennen (over jongedames: Hun en hen), dat de redactie tot abonnementen opwekt en dat op een redactievergadering behalve redacteuren en redactrices ook twee...... censoren gekozen werden, geen onderwijzers, maar zelf leerlingen.

UNE RÉVOLUTION A CURAÇAO".

Iemand, die zijn naam onbekend wenst te houden, schrijft:

Omtrent de in „Révolution à Curaçao" voorkomende personen kan ik u het volgende mededelen:

Scène I: Un homme sec etc. Hiermede wordt niet Koentze, maar Wagner bedoeld.

„William" = Willem III.

L'eau = Het Loo, onder commando van „Le Riche" — de Rijke.

Scène II: Rengaw = Wagner. Nessas = Sassen.

Scène III: Met Grosnez wordt m.i. luitenant Willemsen. A. C. bedoeld.

Scène VIII: Lilliput = Koentze

Verder wil het mij voorkomen, dat met **Lebeau, philosophe**, niemand anders bedoeld kan zijn dan de Heer Eduard Ecker en dat wij verder in **Brisetout** „Victor Hugo" bijgenaamd „Totji Bull" hebben te zien, die een rol heeft gespeeld tezamen met Leopold Ibarra en een zekeren Père José, gedurende de onlusten (Père José was geen geestelijke maar eenvoudig kleermaker).

* * *

De Redactie houdt zich aanbevolen voor verdere inlichtingen over de identiteit der spelers in dit stuk.

GESTRAFTEN MOETEN WERKEN.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft bij de Staten van Curaçao een ontwerp-landsverordening ingediend om het strafstelsel in Curaçao te wijzigen teneinde het mogelijk te maken gestraften te verplichten tot het verrichten van arbeid buiten de muren van een gesticht, bestemd tot het opnemen van veroordeelden.

De Memorie van Toelichting luidt als volgt:

Schaarste aan werkkrachten belette herhaalde malen de noodzakelijke intensivering van de beoefening van de landbouw. In verband hiermede bleek de wenselijkheid, dat zij, die gevangenisstraf of hechtenis, principale dan wel vervangende, ondergaan, kunnen worden verplicht tot het verrichten van arbeid ten behoeve van de Overheid ook buiten de muren van een gesticht, bestemd tot het opnemen van veroordeelden.

Tot dusverre is zulks in Curaçao slechts mogelijk, indien in de rechterlijke uitspraak is opgenomen: tewerkstelling aan openbare werken.

In Nederlands Indië wordt ten deze een ander systeem gevolgd. Daar is een ieder, die tot gevangenisstraf of hechtenis veroordeeld is, verplicht ook te arbeiden buiten de muren van het gesticht, tenzij de rechter, uit hoofde van persoonlijke of maatschappelijke omstandigheden, bepaalt, dat de veroordeelde zodanige arbeid niet zal verrichten.

Eveneens worden van deze arbeid vrijgesteld levenslang veroordeelden, vrouwen en zij, die daarvoor na geneeskundig onderzoek ongeschikt blijken te zijn.

Het komt den Gouverneur, mede met het oog op gebrek aan werkkrachten in het agrarische bedrijf raadzaam voor, ook in dit Staatsdeel dit strafstelsel in te voeren.

Een tweede toelichting luidt als volgt:

De Gouverneur is ten principale aanhanger van het apostolisch gebod: „Wie niet werkt, zal niet eten" (II Thess. 3:10). Hij ziet niet in, waarom gestraften bevoordeeld zouden moeten zijn boven niet gestraften en naar believen hun tijd in ledigheid zouden kunnen doorbrengen.

Het eerste nuttige effect zal zijn, dat de betrokkenen niet luieren en van de cel geen leerschool in de beoefening van luiheid en daarmede samenhangende ondeugden maken, terwijl ook overigens de ongunstige werking der gevangenissfeer op de geest van betrokkenen door het werken in de buitenlucht verminderd zal worden.

Het tweede voordeel is, dat, waar nodig, van deze arbeidskrachten gebruik kan worden gemaakt. De bedoeling is dit niet slechts rechtstreeks voor de landbouw te doen, doch ook onrechtstreeks bijv. voor het aanleggen van wegen in de cunucu.

Aan hen, die goed werken, zal loon worden uitbetaald, zodat zij een kas kunnen vormen, die hun later behulpzaam kan zijn. Dat de zaak doodgewoon is, bewijst het feit, dat zij in een reeks landen rondom bestaat. Zo in Haïti, Trinidad, Jamaica en Venezuela.

De opmerking, dat de arbeid van hen echter aanmerkelijk zal worden verzwaard, acht de Gouverneur irrevelant; revelant is of de justiciabelen en de gemeenschap er op vooruitgaan en dat schijnt den Gouverneur het geval.

Dat de justiciabelen zelf kunnen kiezen tussen boete betalen of hechtenis met werkplicht nam de Gouverneur ad notam, doch ook nu kan immers eveneens reeds gekozen worden of men boete wil ondergaan of hechtenis. De werkplicht brengt geen essentiële verandering behalve dat de overheidskas misschien wordt gestijfd door lieden, die anders, wat in sommiger gedachtengang heet: „betaalde vacantie", boven storting van boete zouden hebben verkozen.

Het heet delicaat dat gehechten te werk kunnen worden gesteld, maar de bedoeling van het strafrecht is niet in de eerste plaats tegenover gestraften delicatesse te oefenen, doch de gemeenschap te beschermen tegen hun indelicate handelingen.

De Gouverneur meent, dat het te ver gaat om hun vrijheid beroofde gestraften vrijwillig diensten te verlangen. Hij is van oordeel, dat de Overheid aan deze categorie op redelijke wijze arbeidsplicht kan opleggen. Wel is hij bereid, zelfs waar de rechter arbeid zal toelaten, deze niet buiten te doen plaats hebben, waar het onredelijk zou zijn. De Gouverneur zal het daarom op prijs stellen, indien de Staten hun mening ten aanzien van deze quaestie nog willen herzien en het ontwerp willen goedkeuren.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

„Nu het Gouvernement een aanvang gemaakt heeft met het bouwen van een aantal woningen in Mundo Nobo en omgeving (een 5 tal proefwoningen zijn inmiddels reeds gereed; ter verlichting van de momenteel heersende woningnoodtoestand, hetgeen door het lijdende volk zeer wordt toegejuicht, zou het wenselijk zijn, dat de betreffende instantie het volgende in overweging neme: Er is een grote aanvrage naar bovengenoemde woningen, die het te bouwen aantal ver overtreft. Het zou vanzelfsprekend zeer moeilijk zijn voor het Gouvernement een keuze te doen. Het is daarom wenselijk dat rekening worde gehouden met het volgende:

Onder genoemde aanvragers zijn er veel, die reeds een woning hebben (misschien behoorlijk ook), doch van woonplaats wensen te veranderen, hetzij om „buren quaestie", hetzij om de lagere huurprijs, hetzij om andere ongegronde redenen.

Dit wil niet zeggen, dat genoemde personen niet het recht hebben ook van de gelegenheid gebruik te maken. Maar billijk zou het zijn, dat eerst in aanmerking worde genomen:

a) Diegenen, die nog geen woning hebben, die in verband met hun lage inkomen niet in staat zijn van een pension of hotel gebruik te maken en bij een of ander kennis of vriend bij wijze van medelijden een onderdak vinden;

b) de „krotbewoners", die met het oog op de hoge levenskosten niet in staat zijn een behoorlijk huis te huren, welk aan alle eisen van de hygiëne voldoet.

Billijk of niet?

R. E. Evertsz.

ONS KONINKRIJK.

VOOR HET VADERLAND.

Het aantal Nederlandse vaderlanders, dat door de Duitsers in Nederland werd doodgeschoten in de laatste zeven dagen bedraagt 18. Woensdag zijn er weer twee slachtoffers bijgekomen. Volgens het Algemeen Handelsblad zijn de patriotten **Anton Kranenburg** en **Dirk Eliza Wieringa** wegens sabotage doodgeschoten, onmiddellijk nadat door de Duitse rechtbank uitspraak was gedaan. Volgens het blad hadden beiden met hulp van onbekende medeplichtigen **een aanval gericht op het gemeentehuis** van Hoogkarspel. Zij wisten de veldwachters te overrompelen en te boeien en stelden een gevangene in vrijheid.

TENTOONSTELLING NEDERLANDSE KUNSTENAARS.

Zaterdagmiddag om 16 uur wordt de Tentoonstelling van Nederlandse Kunstenaars in de Verenigde Staten geopend. Een dertigtal schilderijen en drie beeldhouwwerken zijn tentoongesteld in het gebouw Penstraat 128.

Deze tentoonstelling heeft plaats onder auspiciën van de Curaçaose Kunstkring en de Gouvernements-Persdienst. Zij bestaan uit werken van de heren Philip Pieck, Gerard Hordijk, Kurt Sluizer, Gerrit Hondius, Karin van Leyden, Fred Prins, Joep Nicolas, Suzanne Nicolaas, Ru Israels en Ernst van Leyden.

De tentoonstelling blijft twee weken open; de kunstwerken zijn te koop en de prijzen zijn in de catalogus, die in het tentoonstellingsgebouw te krijgen is, vermeld.

DAPPER JOURNALISME.

Uit Stockholm wordt geseind: Een daad van gedurfd journalisme, waarvoor de Nederlanders in Zweden denken, dat de Duitsers strenge straffen zullen opleggen is gesteld door een Nederlands blad, dat de Nederlandse natie oproept om de strijd aan te binden tegen de nazies en de Britse, Noordamerikaanse en Russische Geallieerden, prijst, omdat zij mee strijden voor de bevrijding van Nederland. Het blad schreef: Wij kunnen de nazies niet verslaan zonder strijd. Het fascisme loopt op zijn laatste benen en een paar slagen meer volstaan om het voor goed te verslaan. Laat ons tonen dat wij de vrijheid waard zijn. Het bedoelde blad is de Schoonhovensche Courant van 14 April. Uit ondergrondse bronnen wordt gemeld, dat het bepaalde artikel door heel Nederland als een gewaagd stukje wordt beschouwd. Hieruit blijkt ook welke afmetingen de verbittering en het wantrouwen tegen de Duitsers aangenomen heeft. De schrijver van het artikel brengt hulde aan degenen, die gevallen zijn in de strijd en voegt er aan toe: Wij weten, dat er nog meer zullen betalen met hun leven, maar dat mag voor ons geen beletsel zijn om de strijd voort te zetten. Vele sluikbladen bespreken de na-oorlogse problemen; wij echter geloven dat niet één der gevallen vocht om terugkeer tot het oude stelsel.

Wij vechten niet alleen tegen het nazisme, maar ook voor een betere toekomst. In hetzelfde blad verscheen een artikel dat ondertekend was door „een groep strijders". Hierin wordt de doodstraf gevraagd voor allen die oorlogsmisdaden hebben begaan: de vooraanstaande N.S.B.-ers, degenen, die in openbare diensten de Duitsers geholpen hebben, die bijstand hebben verleend bij het arresteren van Nederlandse vrijheidsvechters en degenen die mede verantwoordelijk zijn voor de verschrikkelijke toestanden in de gevangenissen en concentratiekampen. Verder werd in dit artikel gevraagd om de administratie en de politie te zuiveren en alle N.S.B.-ers en degenen die hulp verleend hebben op te sluiten en de pers te zuiveren van ongunstige elementen.

OP STOUTMOEDIGE WIJZE ONTSNAPT.

Enkele Nederlandse zeelieden zijn er op stoutmoedige wijze in geslaagd een Duits convooi te verlaten en veiligheid te vinden in Zweden.

Zes matrozen kwamen te Roepnaeng aan, vlak bij de Noorse grens met de Duitse sleepboot, waarmee zij de vlucht ondernomen hadden. De Duitse kapitein hadden zij overmeesterd en ontwapend, waarna zij de Duitse bemanning dwongen koers te zetten naar Zweden. Een Duitse patrouilleboot maakte jacht op de sleepboot, maar deze laatste bereikte de Zweedse kust voor de Duitsers. De Nederlandse zeelieden vernielden de machines van de sleepboot voor zij zich aan wal begaven. De Duitse patrouilleboot kwam de haven binnen en nam de beschadigde sleepboot op sleeptouw. Vier andere matrozen ontsnapten in een roeiboot uit hetzelfde convooi. Zij kwamen in de Zweedse havenplaats Lysekil aan. Drie anderen, die ook op weg waren naar deze laatste haven dreigden op het laatste ogenblik nog door de Duitsers gevangen te worden.

Terwijl zij uit alle kracht roeiden om aan hun vervolgers te ontkomen, die aan boord van een Duitse sleepboot zaten, daagde een Zweedse kustwachter, op, die zich tussen de Nederlandse vluchteling en de Duitsers plaatste en deze laatste dwong de aftocht te blazen. (Aneta)

ALLE OVERIGE GEDACHTEN FANTASIE.

De G.P.D. meldt ons: Van bevoegde zijde vernemen wij nopens de tocht van het Surinaamse overzee-detachement betreffende deszelfs verblijf op Noordamerikaans gebied. De Noordamerikanen hebben het gehele detachement zeer hartelijk ontvangen alle manschappen van het detachement hebben toegang in elke gelegenheid en elk hunner wordt, ongeacht zijn huidskleur gelijk behandeld. Alle tegenovergestelde gedachten kunnen als fantasie bestempeld worden.

VAN MOOK IN LONDEN.

Minister Dr. Hubertus J. van Mook is te Londen aangekomen.

NEDERLANDSE MITCHELLS BOMBARDEREN.

Nederlandse Mitchells geëscorteerd door Spitfires, hebben een aanval gedaan op drie Noordfranse vliegvelden en hierbij geen tegenstand van de Duitse luchtmacht ondervonden. Te Creille werd de benzine-opslagplaats getroffen en te Corneilles werd een groot vliegtuig getroffen en ontstonden branden. Te Evreux zijn de startbanen geraakt. Het Britse Ministerie van Luchtvaart noemde de resultaten der Nederlandse bombardementen uitstekend (Aneta).

POLITIE GEFOPT.

De bewoners van Schouwen Duiveland hebben onlangs handig gebruik gemaakt van een vergadering van de politie en zich meester gemaakt van de radio's, die ongeveer een jaar geleden door de Duitsers in beslag waren genomen en in de school werden bewaard. De politie-vergadering was door de nazies belegd en alle agenten van het eiland moesten de bijeenkomst bijwonen.

TENTOONSTELLING VAN HISS.

Te New York is een tentoonstelling geopend van foto's door Philip Hanson Hiss in West Indië genomen; de tentoonstelling heeft plaats onder auspiciën van het Nederlands Inlichtingen Kantoor. Dr. Alexander Loudon, ambassadeur te Washington, Dr. Piet A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao en Mr. J. C. Brons wnd. Gouverneur van Suriname hebben het beschermheerschap op zich genomen. (Aneta)

NAAR DUITSLAND.

Honderden jongelieden zijn in Beverwijk (Noord-Holland) gevangen genomen en voor dwangarbeid naar Duitsland gestuurd, terwijl een vooraanstaande medicus op straat werd doodgeschoten als represaille voor het doden van een N.S.B.-politie-agent. De jongelui werden midden in de nacht van hun bed gehaald terwijl de geneesheer werd geroepen om een zieke bijstand te verlenen. Toen hij buiten kwam, werd hij doodgeschoten. Een Nederlands sluikblad verklaart, dat herhaaldelijk dergelijke dingen gebeuren, die zoveel mogelijk voor het publiek verborgen worden (Aneta).

Op 31 Mei 1944 overleed zacht en kalm na voorzien te zijn van de laatste H. Sacramenten.

Louisa Josefina Magdalena.
Dougle-Columbus.

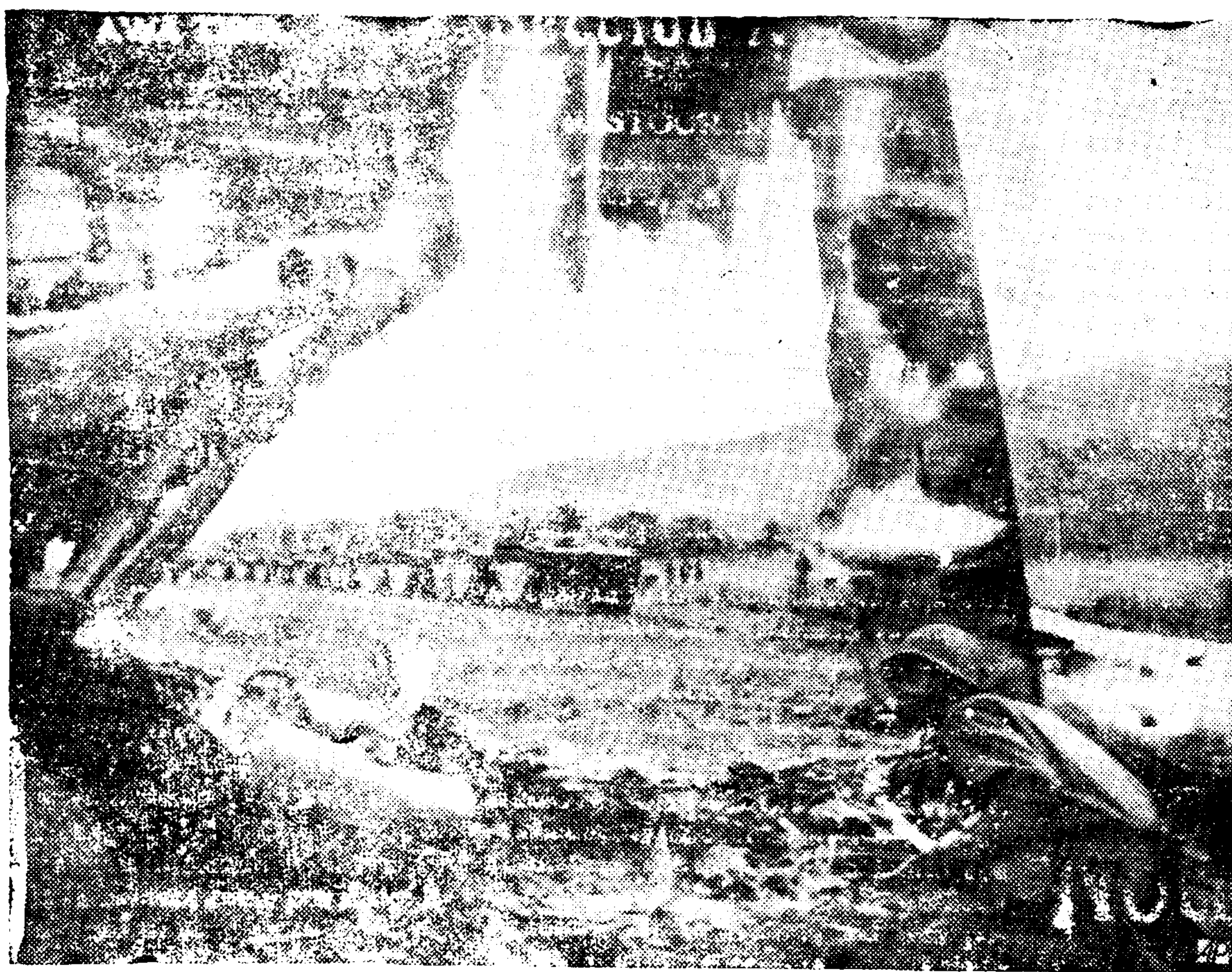
Diep betreurd door
Ch. A. M. Dougle en kinderen.

Geboren

JANTJE

Broertje van Wimmie en Anky Van Roosmalen

Pinksterzondag — San Pedro Hospitaal

Over het Sentani-meer nabij Hollandia in Nederlands Nieuw Guinea bewegen Noordamerikaanse „alligators" zich voort om het Sentani-vliegveld te nemen. De wrakstukken van een Japans vliegtuig waarbij een Noordameri kaans soldaat voortkruipt, omlijs ten de „alligators".

Buitenland.

DE VORDERING DER BONDGENOTEN.

Noland Norgaard seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier te Napels:

De Noordamerikaanse soldaten hebben een diepe wig gedreven in 's vijands Valmontone-linie met de bezetting van strategische hoogten in de Albaanse heuvels ten Noord-Oosten en Noord-Westen van Velletri en zijn thans binnen zicht van Rome. De vorderingen werden gemaakt tegen het krachtigste Duitse verzet, aldus zeide het communiqué. Met deze wig zijn de Noordamerikanen bijna 2750 meter vooruitgekomen. Het Geallieerde Hoofdcommando zeide niets omtrent Velletri zelf, doch Duitse radioberichten gaven te kennen, dat de gehavende stad is afgestaan aan de Noordamerikanen na verwoede straatgevechten.

Het achtste leger rukt intussen gestadig op over de Via Casilina en heeft Frosinone veroverd — een provinciale hoofdstad — op 80 kilometer over de weg van Rome.

Frosinone, dat meer dan 20.000 inwoners heeft, is de meest belangrijke stad en verkeerscentrum welke tot nu toe genomen werd in de opmars langs de Verkeersweg No. 6. De stad viel in handen van de Britse infanterie en tankstrijdkrachten na een felle slag. Een bericht van den AP-correspondent Edward Kennedy zeide, dat de Noordamerikanen de Duitse defensies ten Oosten van Velletri doorbraken en een punt op de Monte Peschio veroverden, een keten in de Albaanse heuvels ten Noord-Oosten van de stad. Andere Noordamerikaanse elementen stormen vooruit in de buurt van de Via Appia en veroverden enig hoog gelegen terrein nabij het meer van Nemi ten Noord-Westen van Velletri.

Kennedy schreef: „Door deze winst is het vijfde leger tot binnen 25 kilometer gekomen van Rome's poort Sint Jan van Lateranen, waardoor de Appische weg de hoofdstad binnentreedt." Van deze hoogten kunnen de Noordamerikaanse voetknechten de beroemde dom van de Sint Pieter zien uitsteken boven de vage lijnen van de wazige massa gebouwen welke Rome vormt.

De winsten van het vijfde leger tussen Valmontone en de Tyrrheense kust werden officieel „beperkt doch belangrijk" genoemd. Op 5 kilometer ten Westen van de versterkte stad Lanuvic staken gepantserde eenheden het afvoerkanaal Fossa di Campoleone over en onderhielden zij een gestadige druk op den vijand in dat gebied dat doorsneden wordt door kanalen en sloten. Een officiële zegsman zeide, dat alle winsten in de sector van Lanuvio gemaakt werden in moeilijk terrein en tegen zulke vijandelijke fortificaties als uitgravingen, betonnen kazematten en emplacementen voor antitankkanonnen. De vijand trok zijn mobiele artillerie ook samen ten Oosten van Lanuvio.

De Britse troepen dichter bij de kust kwamen vooruit dwars over de weg ten Noorden van Ardea, doch de omvang van hun winsten werd niet bekendgemaakt. Zij stieten op een krachtig machinegeweer- en artillerievuur. De Duitse Veldmaarschalk Albert Kesselring ging voort zijn strijdkrachten in het gebied van Valmontone te versterken om de Verkeersweg No. 6 open te houden voor de resten van het Duitse leger die uit de Zuidelijker gelegen sectoren vluchten. Officieel werd bekendgemaakt, dat de Geallieerden enkele winsten boekten in dat gebied niettegenstaande de hardnekkige tegenstand. De vijand voerde de snelheid van zijn terugtocht op door het gebied van de bergen waar de Franse troepen van het vijfde leger uit het gebied der Pontijnse moerassen Noordwaarts trekken. Van Carpineto uit marcheerden de Franse eenheden in Noordelijke richting en de nazies gaven het laatste verzet op in de Lepini-heuvels welke het bolwerk vormden ter bewaking van de Via Casilina tegen een bedreiging uit het Zuiden.

Andere Franse eenheden vorderden 6½ kilometer en bezetten het dorp Patricia, op 10 kilometer ten Zuid-Westen van Frosinone, en Monte-Pisciarella op eenzelfde afstand ten Zuid-Westen van Ferentina.

De officiële bekendmaking zeide: „De Franse troepen onderhouden het contact met de afdelingen van de Duitse achterhoede, welke terugvallen naar Valmontone en Avezzano waar hoogstwaarschijnlijk getracht zal worden stand te houden. De troepen van het achtste leger bezetten de stad Sora ten Noord-Oosten van Frosinone en op 21 kilometer ten Noorden van Arce waar de zijweg samenkomt met de Via Casilina. Sora werd genomen door een colonne Nieuw Zeelanders die naar Avezzano — 55 kilometer verder — oprukken. De Britten bezetten in hun opmars ook de steden Ripi, op 6½ kilometer ten Zuid-Oosten van Frosinone, en Torrice op 3 kilometer ten Oosten ervan. Beide liggen aan de Noordzijde van de Verkeersweg No. 6.

San Giovanni, op 6½ kilometer ten Noord-Oosten van Arce, werd genomen toen het achtste leger de laatste vijandelijke stellingen opruimde nabij het punt waar de rivieren Liri en Sacco samenstromen.

Twee Noordamerikaanse torpedojagers steunden gisteren de Britse verrichtingen aan de linkerflank van het vijfde leger en bombardeerden de vijandelijke stellingen langs het strand en ten Noorden van Ardea. 's Nachts deden Duitse vliegtuigen aanvallen op de Geallieerde voorraadlinies, doch aan de grootste aanval namen slechts zes vliegtuigen deel.

In wat beschreven werd als de grootste gecoördineerde aanval sedert de aanval op Cassino steunden Geallieerde middelzware bommenwerpers gisteren de grondstrijdkrachten voor Rome door vijandelijke concentraties te bestoken in het gebied van het Meer van Albano nabij Frascati en tussen Lanuvio en Velletri. Andere Geallieerde vliegtuigen bombardeerden een vijandelijke concentratie nabij Subiaco op de Noordelijke terugtrekkingsroute der Duitsers ten Oosten van Rome. De Geallieerde luchtstrijdkrachten verloren 14 zware bommenwerpers en 9 andere vliegtuigen in de aanvallen van gisteren, waaronder bombardementen op de olie-installaties te Ploesti in Roemenië en doelen in Joegoslavië. 43 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield. (Napels, (AP) 1.6).

BOMBARDEMENTEN IN DE STILLE OCEAAN.

De Noordamerikaanse marine maakt bekend, dat een enkele Liberator het eiland Sjimusjiri in de Koerilen voor de dageraad op 29 Mei gebombardeerd heeft. Er werd geen tegenstand ondervonden. Een andere Liberator bombardeerde het eiland Matsuwa voor de dageraad van 29 Mei. Ventura's bombardeerden Paramusjiro en Sjimusju, eveneens in de Koerilen op dezelfde tijd. Te Sjimusju werden grote branden gesticht. In het Centrale deel van de Stille Oceaan werden Ponape, Truk en Satawan gebombardeerd. (Washington, (AP) 31.5).

DE STRIJD IN CHINA.

Naar gemeld wordt vorderen de Japanners in de richting van Tsjangsja na versterkingen ontvangen te hebben, hoewel de Chinezen hardnekkig tegenstand bieden. Tsjangsja is de hoofdstad van de provincie Hunan waarvoor reeds drie slagen geleverd werden sedert het begin van de oorlog. Een colonne, welke zich voortbeweegt langs de weg waar een stuk van de spoorlijn Canton-Hankow lag, zou reeds tot 18 kilometer ten Zuiden van Tungtsjeng gevorderd zijn.

Chinese berichten deelden mede, dat de autoriteiten te Tsjangsja opdracht gegeven hebben tot de ontruiming van alle burgers, die er niet noodzakelijk moeten blijven. Voedsel en andere benodigdheden worden opgeslagen voor het garnizoen van de stad.

In de provincie Hupeh veroverden de Japanners gisteren Kuingan, dat het vorig jaar diende als een der bases voor de opmars naar Tsjangteh. De Japanners faalden in nieuwe pogingen om Westwaarts over de rivier de Sungtze — een zijrivier van de Jangtse — vooruit te dringen.

Een zegsman in Tsjungking verklaarde, dat het doel der Japanse offensieven in de provincies Honan en Hunan en andere die mogelijk nog geopend zullen worden, ten doel hebben om China te verdelen in Oostelijke en Westelijke helften. Hij legde de nadruk op, dat de toestand „inderdaad ernstig" is. Voorts deelde hij mede, dat de Japanners trachten de gehele spoorlijn van Hankow naar Canton te bezetten of de nieuwe Geallieerde luchtbases te vernielen en eventuele Noordamerikaanse ondernemingen langs China's Zuidkust te voorkomen (Tsjungking, (AP) 31.5).

DE BELEGERING VAN MYITKYINA.

De Geallieerde strijdkrachten gaan voort de Japanse verbindingswegen rondom de belegerde basis Myitkyina in Noord-Birma aan te vallen. Vroeger in de week werd de wegversperring, welke de Chindits gevormd hadden aan de lijn van Mandalay, opgeruimd door de Japanners die op wanhopige wijze de basis trachtten te redden waarin de Geallieerde troepen van Luitenant Generaal Joseph Stillwell zijn doorgedrongen. In gezaghebbende kringen acht men het onwaarschijnlijk, dat de vijand iets kan aanvoeren over de spoorlijn uit Mandalay met het oog op de intensieve luchtaanvallen. Rapporten, die in het Hoofdkwartier ontvangen werden, zeiden, dat de Japanners uiteengeslagen werden en velen de dood vonden ten Namkwi ten Noord-Westen van Myitkyina. (Kandy, Ceylon, (AP) 31.5).

STILLWELL NEEMT MALAKAWNG.

Een communiqué uit het Hoofdkwartier van Generaal Stillwell deelde mede, dat de Chinese en Noordamerikaanse troepen, die door de Mogaungvallei in Zuidelijke richting oprukken de Japanse sterkte Malakawng in Noord-Birma hebben veroverd. (New Delhi, (AP) 1.6).

BENOEMING VOOR PAUL MONIET.

Het DNB deelde mede, dat de Brigadier Paul Moniet van de Frans, luchtmacht, benoemd is tot Vichy's Secretaris Generaal voor de Luchtverdediging. (New York, (AP) 31.5).

WARRENS RAPPORT GEREED.

Het rapport van Ambassadeur Avra Warren over zijn bevindingen in Bolivia zal vandaag of morgen gedistribueerd worden onder de andere Republieken. Dit rapport zal mogelijk leiden tot de erkenning van Majoor Villaroels regime. (Washington, (AP) 31.5).

RANGEERTERREINEN BESTOOKT.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart heeft bekendgemaakt, dat ongeveer 500 bommenwerpers van de Raf in de afgelopen nacht de spoorwegcentra te Tergnier, Trappes en Saumur in Frankrijk hebben aangevallen en tegelijk de Duitse militaire installaties langs de Franse kust onder handen hebben genomen. Er werden ook nog mijnen gelegd in de vijandelijke wateren. 8 Vliegtuigen worden vermist. (Londen, (AP) 1.6).

CORRESPONDENTEN GEVAT.

De radio van New York zeide in een bericht uit Londen, dat twee Geallieerde correspondenten in Joegoslavië, John Talbot van Reuter en Stoyan Pribichevich van het tijdschrift „Time", door de Duitsers gevangen genomen werden. Pribichevich zou evenwel hebben weten te ontsnappen.

EEN DAGORDER VAN TITO.

In een speciale dagorder welke uitgezonden werd door de vrije Joegoslavische radio, zeide Maarschalk Tito: Overal in Joegoslavië doen de Duitsers een grootse poging om het Joegoslavische Nationale Bevrijdingsleger te verpletteren teneinde het moreel van hun soldaten en het Duitse volk te versterken met het oog op de nederlagen die zij lijden. Vooral nu de laatste slag van het Rode leger en de Engelse en Noordamerikaanse troepen nadert moeten zij dit doen. Ik beveel alle eenheden van het Nationale Bevrijdingsleger en patriottendetachementen in Joegoslavië in alle sectoren waar Duitse garnizoenen zijn om ogenblikkelijk de meest beslissende acties te openen tegen belangrijke militaire bases, verbindingswegen en andere belangrijke doelen". (Londen, (AP) 1.6).

DE STRIJD BIJ JASI.

Moskou heeft bekendgemaakt, dat de grootscheepse Duitse aanvallen op de Russische linies ten Noorden van Jasi in Roemenië de Duitsers gisteren „duizenden doden hebben gekost zonder dat zij hun linies „een enkele stap" verder konden leggen. Het communiqué van Moskou verklaarde, dat de nazies met gebruik van tanks en voetvolk onophoudelijke aanvallen deden op de Sovjet-linies, doch dat de tegenaanvallen van het Russische voetvolk, geschut en tanks alle pogingen verijdelden om verder te dringen dan de „onbelangrijke wig welke de dag tevoren werd gemaakt. De Russen zeiden dat zij 122 Duitse tanks vernielden en 164 vijandelijke vliegtuigen neerschoten in de eerste twee dagen van de slag — de eerste opleving van belang aan het Oostfront sedert zes weken geleden.

Berichten uit Berlijn zeiden, dat het doel van de aanvallen was om de Duitse en Roemeense posities te verbeteren in het gebied waar de nazies voorspelden dat de Russen zouden trachten op te rukken naar de olievelden te Ploesti. Of deze slag een voorspel is van een ogenblikkelijk groot offensief aan het Oostfront is niet bekend. Berlijn had voorspeld, dat de hervatting van de strijd aan het Oostfront samen zou gaan met de invasie van West-Europa.

Slechts geringe actie wordt door de Russen gemeld van andere sectoren van het front. (Londen, (AP) 1.6).

GENOEG VOEDSEL VOOR ROME.

De Geallieerde Bestuurscommissie in Italië maakte bekend, dat genoeg voedselvoorraden bestemd zijn om Rome's burgerbevolking gedurende de eerste twintig dagen van de bezetting van het nodige te voorzien (Geallieerd Hoofdkwartier in Napels, (AP) 31.5).

AVONTUUR OP ZEE.

Het vierde marine-district te Philadelphia heeft bekend gemaakt, dat het Portugese lijnschip „Serpa Pinto", netwelk met refugiés uit Europa op weg was naar Caracas, op Vrijdag jl. midden in de Atlantische Oceaan door een Duitse duikboot werd aangehouden. Het was een donkere nacht met helder weer en kalme zee. Om vijf minuten na het middernachtelijk uur klonken plotseling kanonschoten en signalen om te stoppen. De kapitein van de „Serpa Pinto", Americo dos Santos, verscheen op de brug toen lichtsignalen gezien werden. Om 12.30 uur werden de motoren stopgezet. De duikboot seinde: „Zend een boot". De eerste officier Manuel Valentine Pinto en de tweede officier werden uitgezonden met de scheepspapieren, de passagierslijst met 385 namen, de lijst met namen van de bemanning en de vrachtmanifesten.

Pinto werd als gijzelaar vastgehouden aan boord van de duikboot en de scheepssloep keerde terug met een officier van de duikboot en een matroos, die gewapend was met een tommy geweer. De Duitse officier, die Engels sprak, gaf opdracht dat de bemanning en de passagiers zich in het salon zouden verzamelen. Vervolgens deelde het duikbootofficier aan Kapitein Dos Santos mede, dat hij van plan was een zekeren Camilo Grande Perez (nationaliteit ontbreekt) mee te nemen. Perez mocht even naar zijn hut gaan maar kwam niet meer opdagen. De duikbootofficier deelde hierop aan Dos Santos mede, dat het schip tot zinken gebracht zou worden, tenzij Perez binnen vijf minuten te voorschijn gehaald werd. Dies ging men hem opsporen en Perez werd gevonden. Men plaatste hem in de sloep welke hierop wegvoer met de twee Duitsers om 1.40 uur. Pinto keerde terug met de sloep met de boodschap van de duikboot, dat het schip binnen twintig minuten getorpedeerd zou worden. Kapitein Dos Santos gaf ogenblikkelijk opdracht het schip te verlaten. Allen namen plaats in de reddingsboten, maar het schip werd niet getorpedeerd. Zeven tot negen uren lang bracht men in de reddingsboten door, terwijl de duikboot er tussen door voer tot het aanbreken van de dag. Tenslotte werd besloten het schip niet te torpederen. De commandant van de duikboot waarschuwde den kapitein van de „Serpa Pinto" evenwel zijn radio-apparaat niet te gebruiken. Men mocht toen weer aan boord en het schip vervolgde zijn reis naar Philadelphia. De marine maakte bekend, dat drie personen het leven lieten bij het overstappen in de reddingsboten, waaronder een Poolse baby van 16 maanden (Philadelphia, (AP) 31.5).

Het Leven in Londen.

(Van onzen briefschrijver in Londen).

Er zit hier iets van verwachting in de lucht. Strak gespannen is alles. Wijd open geslagen zijn de ruimten, eindelijk vrij van de benauwde beklemming der lage wolkenbanken die zeurig en grijs het zonlicht tegenhielden. Het is warmer al en de lente tintelt door de aderen, het stappen krijgt iets van het verbetene, het willen doorzetten dat iedereen nu bezig schijnt te houden.

Engeland, Londen in afwachting, in het voorjaar. Er zit spanning in de lucht. De rijdende, galopperende paarden der verbeelding rennen door het lege veld van de toekomst die wij bevolken met de rijke, grootse perspectieven van het tweede front.

Zo ziet Londen er in deze maand uit. Het is een sterke geest van willen handelen, er een eind aan maken, de vesting bestormen. Die bereidvaardigheid, die offergeest is als een ondoordringbare pantserbescherming om ons geslagen. Niemand en niets vermag daar doorheen te breken. Gevaren maken het sterker. Dat hebben de Duitsers b.v. bereikt met hun luchtaanvallen die zij zij het van ook veelal alleen maar in de propaganda van den leugendokter, weer begonnen zijn uit te voeren. Natuurlijk komen er vliegtuigen over Londen. Bommen vallen altijd wel ergens waar zij schade aanrichten, zij het op woonhuizen. De monsteragglomeratie van menselijke wezens, die Londen is, is zo groot, dat zij eenmaal boven de stad, zij eenvoudig niet missen.

's Avonds, als het geluid van de monotone bussen is weggestorven in de veilige, onbekende verte, schemeren in de sirenes de nacht en de stilte in stukken en flarden. Haastige mensen op straat betrekken hun posten. In de verte begint het afweergeschut dreigend te brommen. Dan komt het naderbij, breekt los in nijdige, blaffende knallen, steeds sneller op elkaar. Er zijn nu allen maar geluiden, gecoördineerd tot een symphonie, gespeeld in de sterke accoorden van onbedwingbare kracht. Het geluid van eenzame, in ruimte verloren vijandelijke vliegtuigen wordt schriel en onbetekenend tot het openspatten van een ontploffende bom of de helle gloed van een brand het tegendeel bewijzen. Het duurt alles maar kort en niemand neemt het ernstig op. Voor Londen is het echter een onafscheidbaar deel van het tweede front. Juist door die aanvallen komt er meer spanning in de lucht, de ouverture is begonnen, de pauken slaan de roffels, luiden de ontzaglijke orchestratie in die straks gaat spelen...

Zelfs in den vreemde zijn er dingen waar men aan hecht. Er is een bepaald restaurant waar men bekend is, altijd wel een plaats voor den vasten klant.

De krantenman die het ochtendblad aan je verkoopt, duidt en een kleinigheden die rouzend sleur nu eenmaal meetine en Zo is er ook de kerk brengen. lichten als Katholiek waar je je prestende, dezelfde vervult, het troo kende Latijn. H. Mis, dezelfde bekende melodieklanken op de roep dieën van het Gregoriaan. die

Dan, op een avond zie je kerk voor het laatst bidden. Het lijkt wel of de smeekbeden van vele geslachten vuur werden en in hoge steekvlammen naar de hemel liepen. Niets is tragischer dan een brandende kerk in de nacht. Gisteren liep je er nog even binnen, knielde je achter wat stille vrouwenfiguren, wachtte je op te beurt voor de biechtstoel. Vandaag is het de hartstocht van de brand, de tranen der vonken en de klacht der ineenstortende vurige balken. Een pater rent langs me heen, helm op het hoofd. Hij is zijn huis kwijt, dat ook het huis van God was. Morgen zijn het vier kale, lege muren, open en als beschaamd zonder de beschermende en veilige hand van het dak.

Het is voorjaar in Londen, lente in de parken, waar de mensen kleine zeilbootjes laten varen in de vijver, kinderen spelen met een bal en honden, met te veel energie razend in het rond rennen. Het is het voorjaar van de verwachting, die sterke zekerheid is een moedgevend vertrouwen. In de kerken wordt gebeden om zegen. Moeders en vrouwen denken aan hun zonen en mannen.

Straks beuken de millioenen aan de poorten van Europa. De botsing tussen goed en kwaad heeft haar hoogtepunt bereikt. Bidt in de rustige, vreedzame kerken van uw zonbeschenen eiland voor een spoedige overwinning. De nood is zo hoog gestegen in bezet Nederland, dat er geen woorden meer voor te vinden zijn. Bidden en vertrouwen.

God is met ons.

Laatste Nieuws.

— Er is hedenmorgen weinig luchtactiviteit boven West-Europa vanwege het slechte weer.

— **De Duitse radio deelde mede, dat de stad Roosendaal in Nederland gisteren getroffen werd door Noordamerikaanse vliegtuigen en dat als gevolg van het bombardement 36 personen gedood en 156 gewond werden.**

Dit zijn enkele van de strijders, die voor de bevrijding van Fran krijk vechten en zich zo dapper gedragen in Italië.

Teun Don spreekt met Generaal Alfred Nemours.

Men beweert veelal, dat het woonhuis een weerspiegeling is van het leven van den bewoner. Niets is onjuister: zelden zult ge moderne stalen meubelen in de woonkamer van een tandarts of gezellige lederen clubfauteuils bij den musicus of bij de chançonnière vinden. Het is juist omgekeerd. De musicus en de cabaretzangeres zoeken thuis een compensatie voor de stoffige, zwoele atmospheer door beroep en publiek geschapen en thuis willen ze de vrede genieten van gladde onversierde wanden en hun handen laten glijden over het koele chroom van hun stoelen. En wat de tandarts betreft, hij is meestal gelukkig wanneer hij eindelijk die omgeving van super-hygiëne kan verlaten en tenminste thuis alles kan doen wat hij officieel, in zijn beroep verbiedt.

Zo is men dan ook bijna zeker bij een militair een gezellig ouderwets huis, vol met foto's, prenten en herinneringen, vol romantische warmte te vinden. De hoekige onvriendelijkheid van dagorders, stramme adjudanten, korte bevelen en striemende mannelijkheid horen bij de kazerne, zijn leven buitenshuis. Maar thuis vind je bijna zeker een dikke, kopjesgevende poes, een goeiege lobbes van een hond, een kanarie, kussens op divans en stoelen en de kale electrische gloeilamp van de kazerne is thuis achter een warme schemerkap verscholen en het enige dat aan de militaire loopbaan van den bewoner herinnert zijn heroïeke zilveren en gouden sabels, cocardes en tressen, kortom alles wat ook een bakvisje in den officier aantrekt.

Het huis van Generaal Alfred Nemours in Port-au-Prince is een bevestiging van dit alles. Gezellige kamers, kussens, lampen en lampjes in alle hoeken, foto's, prenten, cocardes, sabels, maar — naast de sabel van den officier hangt de degen van den diplomaat, naast de kepi van den generaal vindt ge de steek van den gezant en de souvenirs van den krijgsman zijn vermengd met de verzamelingen van den historicus.

Foto's van St. Cyr waar hij zijn militaire opleiding genoten heeft en van Fort-le-Joux, waar Toussaint Louverture door Napoleon is uitgehongerd, maar waar Generaal Nemours later op zo grootse wijze door Franse troepen militaire eer aan den groten Haïtiaansen vrijheidsheld heeft doen bewijzen; prenten herinnerend aan Haïti's vrijheidsoorlog; documenten, oorkondes uit de koloniale tijd; de emblemen van Haïti's eersten koning en dozijnen foto's met opdrachten, van Haïti's president en van Europese staatslieden. Een ingelijst visitekaartje van Kolonel Lindbergh met datum: enige dagen na zijn vlucht over de Oceaan, nog in Parijs. Het fiere portret van Joffres.

„Men kan niet in Nederland wonen zonder het lief te hebben. Nu spreek ik niet eens van Nederlands natuurschoon, dat op zichzelf zo iets geheel eigens is. De wijde groene polders, de verre horizon met die heel hoge hemel er boven uit. De molens, de dijken, de bloemen, ja, dat is al wat anders. Natuur is eigenlijk overal mooi. Maar wat de mens ervan heeft weten te maken, door noeste vlijt, volharding, onbuigzame wil en door ervaring, dat is het wat me in een land interesseert. En dat is het prachtige van uw vaderland: in de steden vindt men een zindelijkheid, die niet te evenaren is; een schoonheidszin in architectuur, die geboren is uit gevoelens voor harmonie en uit de noodzakelijkheid den mens tegen alle soorten van weer te verdedigen; men vindt er een welstand, die niet juist gisteren is verkregen, doch waarvan men speurt dat vele generaties eraan hebben medegewerkt en zelfs uw land zelf, voor dat u bent begonnen het te bebouwen, hebben uw voorvaderen het eerst aan de zee ontwrongen."

Generaal Nemours is vrij klein van stuk en heeft zoals dit in landen van Franse cultuur vaak het geval is, meer het uiterlijk van een verfijnd intellectueel dan van een krijgsman. Zijn fijne nerveuze handen en zijn beweeglijke ogen nemen voortdurend deel aan het gesprek: de handen onderstrepen de kracht van het woord en zijn ogen tonen, dat hij voortdurend bemoeid is het juiste woord te zoeken om zijn geestdrift uit te drukken.

Wij zitten met onze rug naar het heerlijke panorama van heel Port-au-Prince en vrijwel de gehele baai. Maar opeens draait de generaal zich om en voert mij met een lichte druk onder de arm op zijn balcon en wijst met uitgestrekte arm over de zee. „Ziet u eens, daar, links, is een stuk grond, waar steeds weer nieuw land aanspoelt. Het is er erg ongezond ook. Malaria, typhus komen er veel voor. Maar dit kan ik u verzekeren, dat wanneer hier Nederlanders zouden hebben gebouwd, ze daar duizenden acres vruchtbare grond zouden hebben gewonnen en dat zij er zulke hygiënische condities zouden hebben geschapen, dat al die ziekten eens en voor altijd tot het verleden zouden behoren."

Deze woorden treffen mij natuurlijk heel biezonder. Zij tonen ook heel duidelijk de denkwijze van den ontwikkelden Haïtiaan, die vele jaren in het buitenland heeft gewoond. Voor hem is Europa door geschiedenis en traditie voor altijd de plaats van herkomst van werkelijke cultuur en van wetenschap. Maar de Generaal spreekt mij al over onze Koningin en over het gevoel van bewondering, dat hij heeft voor de Nederlandse traditie van gastvrijheid. „Voor Nederland is de gast door de goden gezonden en daarom onaantastbaar." In dit verband spreekt hij over Paul Kruger, en over den „Kaiser". Hoe onze Minister van Buitenlandse Zaken, Jonkheer van Karnebeek toen hem door de Grote Mogendheden werd gevraagd den Keizer uit te leveren zich tot den Fransen gezant wendde hem vragende hoe een landgenoot van Descartes zulk een voorstel kon doen."

En dan spreekt hij over het merkwaardige feit, dat men nergens ter wereld zulke heerlijke tropische praeparaten kan vinden als in Nederland. In Nederland krijg je een Mango chutney, eenvoudig verrukkelijk. Waarom kun je die in Haïti, waar de mango's bij duizenden en duizenden groeien, niet krijgen? En denk eens aan de heerlijke jams, marmelades, pickles en sauzen, die u in Nederland maakt." En daarbij moeten al die vruchten of naar Nederland worden gebracht, of Nederland heeft fabrieken om deze producten te maken in de eigen koloniën.

„Mijn persoonlijke overtuiging is, dat Haïti er alles aan zou moeten doen om het vestigen van Nederlanders te bevorderen. Daar, waar Nederlanders wonen, ontstaat welvaart." „Nederland heeft dat in zijn koloniën getoond en behandelt de koloniën naar het systeem van „den ouderen broeder". Dat is juist, want de Nederlander heeft een grote ervaring, cultuur en een grote kennis op het gebied van landbouw, industrie, havenbouw, scheepvaart en, och, ik hoef het u niet eens allemaal op te noemen, Nederland is een van de hoogst-ontwikkelde landen ter wereld in mijn ogen."

Wij praten nog lang over Nederland, zoals het was en hoe wij het terug zullen vinden (ook Generaal Nemours hoopt er terug te komen) over de bloembollenvelden en over het wonder van onze tijd: de drooggelegde Zuiderzee. „Wie dat niet met eigen ogen heeft gezien", aldus Generaal Nemours, „kan niet begrijpen wat dit voor een wonder van techniek, volharding en fantasie is."

Ik spreek hem over Haïti's Citadelle, voor mijn gevoel een even groot wonder en daarbij nog een kunstwerk ook. Maar òf uit hoffelijkheid, òf uit overtuiging, voor den Generaal is de drooggelegde Zuiderzee het ware achtste wereldwonder. Voor hem is Nederland een land, dat veel en veel te bescheiden is, dat veel te weinig propaganda maakt, ondanks het feit, dat men er op vrijwel alle gebied de grootste specialisten vindt. En de Nederlandse specialist onderscheidt zich van zijn collega's uit vele andere landen niet alleen door zijn vaak veel diepere kennis van zijn vak, maar ook door zijn veel grotere algemene ontwikkeling." Volgens den Generaal zou Nederland een veel grotere bekendheid moeten geven aan zijn grote beschaving, zijn cultuur en speciaal zijn grote bedrevenheid op technisch gebied.

„Speciaal in onze tropische landen zouden juist Nederlanders met hun veel geschoolder begrijpen van onze problemen en voor wie geen vooroordelen tegen ras of kleur bestaan, ongelooflijk waardevol werk kunnen verrichten."

Nog heel veel praten wij samen. Het is — laat ik het maar eerlijk zeggen — zulk een weldaad je eigen land plotseling zo te horen prijzen. Temidden van een onophoudelijke stroom van brochures, bulletins en radioreportages, vol met enorme cijfers, getallen en praestaties ben je het zo helemaal ontwend om weer eens de lof te horen zingen over die mensen, die zonder snelheids- of quantiteits-records te slaan of zelfs maar de zucht te hebben een van beide te doen, maar die stil en bescheiden hun werk hebben gedaan. Het is te meer zulk een weldaad dit te horen uit de mond van een waardig onderdaan van een volk, dat zich in een wrede vrijheidsoorlog van het juk van afhankelijkheid heeft weten te ontdoen. Dat juist deze Generaal, die zo zeer aan de geschiedenis van zijn land gehecht is, wiens huis vol is van tropeeën uit Haïti's historie, dit alles over Nederland moet zeggen, dat is meer dan ik ooit hier, op vreemd grondgebied, had verwacht. En dan weet ik ook ineens, dat wanneer het ook op het ogenblik noodzakelijk blijkt onze propaganda in handen te nemen om ons niet te laten overschreeuwen onze grootste propaganda toch is geweest die traditionele verdraagzaamheid, de echte Nederlandse, doortastende, ondernemende geest en dat die geest evenmin in de onderdrukking als door economische moeilijkheden, te vernietigen is. „Uw Koningshuis heeft een zinspreuk, die typerend is voor de houding van het Nederlandse volk door alle tijden „Je maintiendrai",

Hierop nemen wij afscheid, maar ik weet, dat wij in Haïti een groten Nederlandsen vriend hebben. En zelfs voel ik uit zijn woorden, dat hij deze gevoelens van grote bewondering en liefde voor Nederland met heel veel van zijn landgenoten deelt.

De lokkende vogelaar.

Wij hebben hier al eens eerder herinnerd aan de moord op den Nederlandsen Missie-bisschop Mons. Aben in 1938. Het prestige der Japanse autoriteiten in China moet niet bijster groot zijn geweest, wanneer zij zulk een wandaad niet konden verhinderen. In het licht van zulke feiten doet het een beetje naief aan den Japansen Gezant bij de Heilige Stoel, Kn. Harada te horen beweren:

„In China leden ook Katholieke priesters en gelovigen gedurende de burgeroorlog, maar de Japanse militaire autoriteiten deden hun best, het onschuldige volk te beschermen......

Overal in het Verre Oosten, zelfs in de verst verwijderde dorpen, vindt men vreemde missionarissen, die de algemene achting genieten. Zij wijden zich met lichaam en ziel aan hun taak. Als een groot bewonderaar van het missiewerk, wens ik mijn sympathie uit te spreken voor de moed, die de missionarissen getoond hebben, toen zij de moeilijkheden en gevaren van de oorlog hadden te trotseren."

Inderdaad, wij doen in deze niet onder in bewondering voor Gezant Harada, maar denkt deze diplomaat nu werkelijk met zulke woorden een rookscherm te kunnen optrekken om de sluwe manoeuvres, die zijn Regering daar in het Verre Oosten aan het uitvoeren is, aan onze blik te onttrekken?

Van 14 November 1942 tot 25 November 1943 ontleenden wij aan de berichten van F.C.C. (Federal Communications Commission), een Regeringsorgaan van de Verenigde Staten, dat regelmatig berichten publiceert, die opgevangen zijn van vijandelijke radio-uitzendingen, de namen van verschillende Katholieke Verenigingen, die vóór de oorlog in het Verre Oosten niet bekend waren. Wij laten ze hier volgen in dezelfde orde, als waarin wij ze in de loop der twaalf maanden noteerden. De datum geeft de dag aan, waarop Radio-Tokio van de betreffende vereniging gewag maakte.

14 November 1942: „De Japan-Philippijnse Katholieke Congregatie". Doel: bevorderen van „good-will'. Middelen: Uitwisselen van missionarissen en theologie-studenten; van tijdschriften en kranten. In een later bericht werd deze Congregatie ook Associatie genoemd, maar klaarblijkelijk wordt dezelfde vereniging bedoeld.

13 April 1943: „De Katholieke Vriendschap Sociëteit van Japan en de Philippijnen".

22 April 1943: „De Internationale Katholieke Associatie". Doel bevorderen van „good-will" tussen Katholieken van al de landen van Oost-Azië. Hoofdkwartier: Tokio.

1 Mei 1943: „Vriendschap-sociëteit van Japanners en Katholieken van over zee". Waarschijnlijk hetzelfde dat reeds op 30 Juli 1942 aangeduid werd als „Internationale Vriendschap Sociëteit". Doel: de 30 millioen Katholieken van Oost-Azië in een belangensspheer te brengen. (Opmerking: wij kunnen geen 30, doch ten hoogste slechts 20 millioen katholieken in Oost-Azië bijeengeteld krijgen). Hoofdkwartier: Manilla.

27 Juli 1943: „Japanese Katholieke Sociëteit". Doel: Japan te helpen in het succesrijk voeren van de oorlog in Groot Oost Azië.

30 Juli 1943: „Rooms Katholieke Vereniging van Mentsjiang". Doel: het weren van anti-As invloed in Noord-China, en speciaal van Brits-Noordamerikaanse invloed.

9 September 1943: „Katholieke muziekvereniging van Japan". Doel: aanpassing der religieuze muziek aan de eisen der Japanse cultuur.

Na de opsomming van deze zeer gevarieerde collectie verenigingen, die ogenschijnlijk Japans goede bedoelingen den Katholieken zouden moeten demonstreren, dringt zich toch de vraag aan ons op: Wat is de uiteindelijke bedoeling van dit alles?

Het is niet moeilijk dit te bevroeden. Hoe meer Japan de Katholieken aan zich weet te binden, des te onafhankelijker zullen dezen worden. Als Japan met dit spel kan doorgaan, zullen op het eind de Katholieken voor de keuze komen te staan, òfwel gelijkgeschakeld, òfwel vervolgd te worden. In dit opzicht verschilt Japans politiek niet van die van zijn totalitaire bondgenoot. Godsdienst moet volgens deze plannen een instrument worden van de Staat, en totaal afhankelijk van dezen. Om dit in Oost-Azië te kunnen bereiken, is het nodig de godsdienst zoveel mogelijk op Japan en zijn cultuur te richten. En hiermede is men hard bezig.

Majoor Mommersteeg.

WIJ ONTVINGEN.

What is wrong with the world?, door **G. K. Chesterton**, uitgegeven door Sheed & Ward te New York ($ 1,—) en te koop bij de St. Augustinusboekhandel te Willemstad.

Kort geleden nog hebben wij een levensbeschrijving van Chesterton door Maisie Ward besproken en zeer warm aanbevolen. Dat er een goedkope herdruk van één van Chestertons bijna ontelbare boeken is verschenen, verdient zeer zeker eveneens onze aanbeveling, temeer daar de uitgever voor deze herdruk een boek gekozen heeft, dat niet alleen in 1910 — toen de eerste druk verscheen — maar ook nadat twee wereldoorlogen de wereld geteisterd hebben nog steeds de kern van de zaak raakt. Want wat onze beroepspolitici ook zeggen, wat onze statistici ook berekenen en de economen theoretiseren, het kernprobleem is niet de overproductie van koffie of het gebrek aan en recht op koloniën, maar de mens zelf, zoals die in het gezin samenleeft met anderen.

Een wereldhervorming moet daar beginnen of anders mislukken. Chesterton behandelt in dit boek het gezin op zichzelf t.a.v. de gemeenschap, de samenleving en in de onderlinge verhouding der samenstellende leden. Het is het totalitaire staatsstelsel, dat de grondrechten van het gezin heeft aangetast als consequentie van de heidense theorie dat de enkeling er slechts is voor staat en het is het liberalisme dat leerde, dat de staat er slechts is voor den enkeling. Het ware te hopen, dat velen, ook onder de leiders van ons volk, dit boek ter hand namen en in zich opnamen. Het is niet alles wat er over het gezin gezegd kan worden, maar wat Chesterton zegt, is de klare taal, de taal van een mens die in het volle leven staat en als journalist bijna zijns gelijke niet heeft.

The Desert Fathers, vertaald door **Helen Waddell** uit het Latijn, uitgegeven bij Sheed and Ward, New York, $1,—.

In de vierde eeuw van onze jaartelling werd de eindeloze Egyptische woestijn door 5000 heremieten bewoond. Ze hadden de ruimte en al was er nog geen radio-euvel waarmede zij elkanders leven verzuurden, in de regel bouwden ze hun hutten — waar zelfs geen sporen van over zijn — kilometers van hun naasten buur. Sommigen gingen zelfs zover van de naaste bron wonen, dat ze er eens per week naar toe konden gaan, soms wel 20 Km. Hun thans ongelooflijk schijnende penitenties waren bijzaak, de beoefening der deugd was hun enige doel. De vruchten van hun werk plukt de mensheid nog heden. Uit de monnikensamenleving ontstond het gangbare Westeuropese democratisch staatsbestel. De thans door de kampioenen der democratie verwoeste abdij van Monte Cassino heeft aan de wereld de grondslagen der democratie geleverd (voor $ 0,00). Een fel contrast tussen de barheid van het woestijnleven en de zachtmoedigheid van de geestelijke adviezen die deze heremieten gaven zal elkeen opvallen. Maar ook, dat er in wezen feitelijk geen onderscheid bestaat tussen de adviezen die St. Antonius, St. Pachomius, St. Antonius e.a., gaven en die de katholieke leidslieden thans geven om betere mensen te worden, om de samenleving te hervormen en diep innerlijk geluk en blijdschap nu reeds te vinden op aarde.

Life of a Family in Russia, een foto-album met zestien „Sovfoto's", uitgegeven door de **East and West Association, 40 E. 49th Street, New York 17, $ 0,50.**

Het gezin is een groot en principieel deel van menselijk leven, zegt een der onderschriften bij deze fotoreeks terecht. Of het gezin echter, wat naar het schriftwoord de mens niet kan, bij brood alleen zal leven is een grote vraag: geen enkele van de 16 foto's bevat ook zelfs maar een toespeling op de godsdienst. En dat wil een idee geven van gezinsleven in Rusland, waar al bijkans 1000 jaren de godsdienst een zo alles beheersende factor is geweest. De meeste foto's geven een idee van het boerenleven, maar aangezien het afgebeelde gezin ook één zoon en één dochter heeft (niet meer), komt de school en zelfs de universiteit er bij te pas. Het is een aardige verzameling, die zeker in staat is enig idee te geven van één boerengezin, doch een ruimere keuze zou zeker voorkeur hebben verdiend. De bijschriften bij de foto's zijn zeer pakkend gesteld en zo gearrangeerd, dat men ook vrijwel alles te weten komt wat men wil. Op zichzelf is deze moderne methode om een land in den vreemde bekend te maken zeker zeer goed geslaagd.

De East and West Association is een bekende niet-winstbeogende instelling, die buiten de politiek staande, tracht de volken van Oost en West met elkander in aanraking te brengen.

Departement van Openbare Werken

AFDEELING BOUWTOEZICHT.

Inlichtingen betreffende *Bouwvergunningen* zoomede aanvragen tot het verkrijgen van *Verkoopvergunningen* voor Cement, Hout, Eternietplaten en Triplexplaten, worden iederen werkdag behalve des Zaterdagsmiddags van 11.— tot 12.— uur en van 15.30 tot 16.30 uur verstrekt op het kantoor te Parera.

De Directeur van Openbare Werken,

GROOTE.

WACS IN ITALIE AANGEKOMEN.

Het grootste contingent Wacs (van het vrouwelijk hulpcorps) dat ooit naar het krijgsgebied in de Middellandse Zee gezonden werd — 32 officieren en 357 van lagere rang — is rechtstreeks uit de Verenigde Staten in Napels aangekomen. (Napels, (AP) 31.5).

CENTRO SOCIAL CATOLICO

Buitengewone Algemene Ledenvergadering te houden op Zondag 4 Juni e.k. des morgens om 10 uur in het Verenigingsgebouw

—o—

Te behandelen onderwerpen:

1. Opening
2. Voorlezing en Goedkeuring Notulen
3. Penningmeesterschap en zijn beheer
4. Gehele hervorming of wijziging van enkele artikelen der statuten
5. Eisen voor toelating van leden
6. Verkregen resultaten uit brieven gericht aan de administratie
7. Verkiezing Kascommissie
8. Sluiting.

2—1 HET BESTUUR.